

Sjunde söndagen i Påsktiden

Förföljelse och förtröstan – Det frimodiga vittnesbördets söndag

Hes. 36:22-28; 1 Petr. 4:7-14; Joh. 15:18 - 16:4; Ps. 27:1-3, 10-14

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Systrar och bröder i Kristus. Idag går vi in i den sista påskveckan. Om det samtidigt innebär, vad den helige aposteln Petrus skriver, slutet på allting är inte för oss att forska i men väl förbereda oss på. För som ni vet är vår tid här begränsad och bör därför förvaltas klokt: Det är här och nu vi själva kan vara med och påverka utgången och evigheten. Detta är, som söndagens tema skvallrar om, inte det lättaste och kanske inte heller det mest bekväma. Vi skall därför ägna denna stund att prata om förväntningar och förutsägbarhet. Ja, vi hörde i episteln samme Petrus säga ”var inte förvånade över den eld som ni måste gå igenom till er prövning, som om det hände er något oväntat.”¹

Som medborgare i Sverige förväntas man kunna lagen. Skulle man bli ertappad med något kan man alltså inte försvara sig med att man inte kände till den lag man brutit emot. Och även om evangeliet i dag pekar på den radikala skillnaden mellan det världsliga och det som inte tillhör denna värld, så är förhållandet det motsvarande då det kommer till Guds lag: det håller inte att säga att man ingenting visste!

Men, till skillnad från den världsliga lagen som kan förändras (och skrivas om av mänsklig hand) är Guds lag evig. Och – och detta är viktigt! – det Kristus förkunnar är inte bara repressiv lagtext, utan bär på ett sådant innehåll att, om det efterlevs, lyfter människan i evighet; mot Gudomliggörelsen.

Jesus sade: ”Om jag inte hade kommit och talat till dem, skulle de inte ha synd, men nu har de ingen ursäkt för sin synd.”² Alltså: Nu känner vi till Guds avsikt med oss. Nu vet vi att människan på eget bevåg satt sig över Skaparen. Vi vet också att det finns hopp och att vi kan vända om och göra rätt. Tack vare Kristus Jesus, som genom sitt lidande och döden på korset; genom segern över döden på nytt öppnade vägen för oss till Gud.

Eftersom Gud Fadern, genom Sonen, har talat om för oss vad vi har att förhålla oss till och förvänta oss; eftersom apostlarna förde vidare vad Jesus förkunnade och våra biskopar efter dem och ända in i våra dagar – i Kristi Kyrka – fortsätter, så är det känt för oss. Eftersom alla kristna genom dopet ges uppdraget att vittna om Jesus Kristus, så kan ingen av oss säga att vi inget visste.

¹ 1 Petr. 4:12

² Joh. 15:22

Genom dopet i vatten och Helig Ande, tillhör vi den skara som är utvald att lyftas i evigheten och nå Gudomliggörelse. Vi tillhör, som döpta, dem Jesus Kristus vänder sig till i Evangeliet då han säger ”Om ni vore av världen, skulle världen älska er som sina egna. Men ni är inte av världen, utan jag har utvalt er och tagit er ut ur världen. Därför hatar världen er.”³

Vi är uttagna till ett liv med ny standard; till ett nytt liv i Jesus Kristus. I brevet till Efesierna uppmanar den helige aposteln Paulus att inte längre leva som hedningarna eftersom deras tankar är tomma och deras förstånd förmörkat. De är, skriver han, främmande för livet i Gud på grund av sin okunnighet och för att deras hjärtan är hårda som sten⁴. Men ni har fått höra honom förkunnas och fått undervisning i honom och den sanning som finns hos Jesus. Ni har lagt av den gamla människan som går under av sina begär.⁵

- Jag har utvalt er, säger han. Därför kan vi som kristna inte klamra oss fast vid världen, även om det är enklare och bekvämare att vara älskad av världen under den tid vi är här. Men tiden här är begränsad och då vi tar sikte på evigheten i förtröstan tar vi också till oss en annan standard. Därför, säger vår Herre, hatar världen oss.

Evangelium är budskapet och den goda nyheten om räddning. Det är budskapet om Kristus, Guds Son, vår frälsare. Evangelium tar sikte på evigheten och det är i det perspektivet vi skall förstå frälsningen. Det handlar inte om att vi skall räddas från obehag här. Tiden här handlar om att leva den nya standarden trots att det är obekvämt. I syfte att vi skall kunna nå den eviga glädjen.

Det är, som sagt, varken roligt eller bekvämt att vara avvikande och till och med illa omtyckt. Ibland kan det därför vara lockande att rucka på den nya standarden för att vara världen till lags. Men att leva med dubbla standarder har aldrig varit en bra idé utan tvärt om, genom historien visat sig ta en ände med förskräckelse. Inte heller människor som kallar sig kristna går fria från frestelsen att vara älskad av världen. I frågor om lära och inte minst på det moraliska planet ser vi ”personer som gärna ansluter sig till dominerande riktning av opportunist, med svikande av mer berättigade ideal”⁶ som följd, något som i andra sammanhang kallas för medlöperi. Och inte heller medlöperi kan försvaras med att man inget visste.

Detta, att vi skall förföljas för att vår Herre först förföljdes, är vad vi har att vänta. Det är vad vi har att förvänta oss. Det innebär också att om vi i vår bekvämlighet eller av rädsla för vad världen skall tycka om oss, förändrar eller tolkar Evangelium så att det bättre passar in i världen; blir mindre anstötligt, då har vi samtidigt tackat nej till nåden; tackat nej till räddningen och har då inget kvar att förtrösta på.

Det är med Faderns ousägliga kärlek till människan som Sonen sändes till oss för att förlösa världen ur dödens bojor. Han sändes till oss för att förmedla vad Guds avsikt med oss är och för att förkunna vad vi har att förvänta och vad som förväntas av oss. ”Detta [säger Kristus] har jag talat till er för att ni inte skall komma på fall.”⁷

³ Joh. 15:19

⁴ Jfr Hes. 36:26

⁵ Jfr Ef. 4:18-24

⁶ Nationalencyklopedin medlöpare www.ne.se/uppslagsverk/ordbok/svensk/medlopare hämtad 2015-05-16

⁷ Joh. 16:2

Men vi lämnas inte ensamma i detta. Kristus lovade att då han gick bort för att sitta på Faderns högra sida, så skulle han sända oss hjälp. ”När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens Ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig. Också ni skall vittna, eftersom ni har varit med mig ända från början”⁸

Och det är så som Evangeliet görs känt för människor: genom att vi som döpta vittnar om Guds kärlek och om Jesus Kristus, världens frälsare. Genom att vi i våra dagliga liv följer den nya standard som leder till våra själs räddning. Genom att vi i vardagen använder de Guds nåderika gåvor⁹ han har skapat oss med och gör så enligt Hans vilja. Det är så som Guds eviga och kärleksfulla lag görs känd, så att ingen skall behöva säga att ”det hade jag ingen aning om”.

⁸ Joh. 15:26-27

⁹ 1 Petr. 4:10